

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 19 listopada 2009 r.

o uchyleniu ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw

(druk nr 714)

USTAWA z dnia 25 września 1981 r. O PRZEDSIĘBIORSTWACH PAŃSTWOWYCH (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.)

Art. 37a.

1. Organ założycielski może odwołać dyrektora, jeżeli:

- 1) dyrektor w związku z pełnieniem funkcji dopuszcza się rażącego naruszenia prawa,
- 2) zaistniały przesłanki określone w art. 52 § 1 lub art. 53 § 1 Kodeksu pracy,
- 3) przedsiębiorstwo państwowe przez co najmniej 3 kolejne miesiące nie wypełnia wobec Skarbu Państwa zobowiązań z tytułu podatków,

[4) przedsiębiorstwo państwowe przekroczyło wskaźniki przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ustalone przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych lub Radę Ministrów, w trybie określonym w ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 162, poz. 1112 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45 i Nr 100, poz. 1080), co spowodowało pogorszenie sytuacji finansowej przedsiębiorstwa.]

2. Od decyzji o odwołaniu dyrektora z przyczyn określonych w ust. 1 radzie pracowniczej nie przysługuje sprzeciw w trybie art. 63.

[3. Odwołanie dokonane z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 4, pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z rozwiązaniem umowy o pracę przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika.]

Art. 43.

1. Dyrektor przedsiębiorstwa państwowego, jego zastępca, główny księgowy oraz osoby zatrudnione na stanowiskach równorzędnych mają prawo do prowizji od zysku przedsiębiorstwa państwowego, zwanej dalej "prowizją".
2. Podstawę naliczania prowizji stanowi zysk bilansowy pomniejszony o podatek od wzrostu wynagrodzeń.

3. Kwota prowizji obciąża zysk bilansowy roku obliczeniowego, pomniejszony o podatek dochodowy, dywidendę i inne zobowiązania wobec budżetu oraz nagrody i premie z zysku.
4. Prowizja nie stanowi składnika wynagrodzenia.
5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady przyznawania prowizji oraz jakie osoby należy rozumieć przez osoby zatrudnione na stanowiskach równorzędnych.
- [6. W wypadku, o którym mowa w art. 37a ust. 1 pkt 4, organ założycielski może osoby wymienione w ust. 1 pozbawić prowizji lub zmniejszyć im prowizję od zysku przedsiębiorstwa.]*

Art. 45c.

1. Organ założycielski może rozwiązać ze skutkiem natychmiastowym umowę o zarządzanie przedsiębiorstwem, jeżeli:
 - 1) zarządca w związku z zarządzaniem przedsiębiorstwem dopuszcza się rażącego naruszenia prawa,
 - 2) przedsiębiorstwo państwowe przez co najmniej 3 kolejne miesiące nie wypełnia zobowiązań wobec Skarbu Państwa z tytułu podatków,
 - 3) zarządca w sposób istotny naruszył postanowienia umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem,*[4) zachodzi wypadek, o którym mowa w art. 37a ust. 1 pkt 4.]*
2. Niezwłocznie po ustaniu umowy o zarządzanie przedsiębiorstwem rada nadzorcza przedsiębiorstwa zarządza i przeprowadza wybory do organów samorządu załogi przedsiębiorstwa, chyba że zawarto umowę na dalszy okres.

Art. 65.

1. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność ze stratą, organ założycielski w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może wszcząć postępowanie naprawcze, ustanawiając nad przedsiębiorstwem zarząd komisaryczny.
[1a. Z przyczyn określonych w art. 37a ust. 1 pkt 4 organ założycielski może wszcząć postępowanie naprawcze, ustanawiając nad przedsiębiorstwem zarząd komisaryczny.]
[1b. Od decyzji organu założycielskiego, o których mowa w ust. 1 i 1a, nie przysługuje sprzeciw.]
- <1b. Od decyzji organu założycielskiego, o której mowa w ust. 1, nie przysługuje sprzeciw.>**
2. Zarząd komisaryczny ustanawia się na czas oznaczony.
3. Ustanowienie zarządu komisarycznego i jego uchylenie podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego.

USTAWA z dnia 30 sierpnia 1991 r. O ZAKŁADACH OPIEKI ZDROWOTNEJ (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.)

Art. 44.

1. Odpowiedzialność za zarządzanie publicznym zakładem opieki zdrowotnej ponosi kierownik zakładu.
2. Kierownik publicznego zakładu opieki zdrowotnej kieruje zakładem i reprezentuje go na zewnątrz. Kierownik zakładu jest przełożonym pracowników zakładu.
3. (uchylony).
4. Podmiot, który utworzył publiczny zakład opieki zdrowotnej, nawiązuje z kierownikiem tego zakładu stosunek pracy na podstawie powołania lub umowy o pracę albo zawiera z nim umowę cywilnoprawną.
5. Z kierownikiem zakładu opieki zdrowotnej, utworzonego przez podmiot, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a lub 3b, nawiązuje stosunek pracy albo zawiera umowę cywilnoprawną odpowiednio rektor właściwej uczelni państwowej albo dyrektor Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego; do żołnierzy zawodowych stosuje się przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.
- 5a. Kierownikowi zakładu opieki zdrowotnej, utworzonego przez podmiot, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a, przysługuje prawo do przedstawiania senatowi właściwej uczelni medycznej opinii i wniosków w sprawach zastrzeżonych do kompetencji podmiotu, który utworzył zakład, a wywołujących skutki w sferze związanej z zarządzaniem szpitalem klinicznym, na warunkach i w trybie określonych w statucie uczelni.
- 5b. Komendanta zakładu opieki zdrowotnej utworzonego przez Wojskową Akademię Medyczną wyznacza Minister Obrony Narodowej, na wniosek rektora, po zasięgnięciu opinii szefa (dyrektora) komórki organizacyjnej właściwej do spraw służby zdrowia w Ministerstwie Obrony Narodowej.
6. (uchylony).
- [7. Podmiot, który utworzył samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, może rozwiązać bez wypowiedzenia umowę o pracę lub odwołać kierownika zakładu opieki zdrowotnej, jeżeli zakład ten przekroczył przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ustalony na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.), co spowodowało pogorszenie sytuacji finansowej zakładu.]*
8. Umowa cywilnoprawna zawarta z kierownikiem samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, o której mowa w ust. 4 i 5, w zakresie postanowień określających przyczyny rozwiązania takiej umowy bez wypowiedzenia powinna przewidywać przekroczenie przez samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ustalonego na podstawie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, jeżeli spowodowało to pogorszenie sytuacji finansowej zakładu.]

9. Umowa o pracę, powołanie lub umowa cywilnoprawna, o których mowa w ust. 4, mogą przewidywać możliwość udzielania przez kierownika publicznego zakładu opieki zdrowotnej wykonującego zawód medyczny świadczeń zdrowotnych w tym zakładzie.
10. W przypadku, o którym mowa w ust. 9, umowa o pracę, powołanie lub umowa cywilnoprawna określają warunki udzielania świadczeń zdrowotnych, w tym wymiar czasu pracy.

[Art. 59b.

Do wzrostu wynagrodzeń, o którym mowa w art. 59a, nie stosuje się wskaźników przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o których mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.).]

USTAWA z dnia 6 lipca 2001 r. O TRÓJSTRONNEJ KOMISJI DO SPRAW SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH I WOJEWÓDZKICH KOMISJACH DIALOGU SPOŁECZNEGO (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.)

Art. 3.

1. Strona rządowa, w terminie do dnia 10 maja każdego roku, przedstawia Komisji wstępną prognozę wielkości makroekonomicznych stanowiących podstawę do prac nad projektem ustawy budżetowej na rok następny.
2. Strony pracowników i pracodawców, w terminie do dnia 20 maja każdego roku, przedstawiają wspólną propozycję w sprawie wzrostu w następnym roku:
[1) wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej oraz u przedsiębiorców, a także minimalnego wynagrodzenia za pracę,]
<1) wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej, a także minimalnego wynagrodzenia za pracę,>
2) emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
3. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 2, strony pracowników i pracodawców nie przedstawią wspólnej propozycji, każda z tych stron może, w terminie do dnia 25 maja, przedstawić swoją propozycję w każdej ze spraw, o których mowa w ust. 2.
4. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 3, strona nie przedstawi propozycji w sprawach, o których mowa w ust. 2, propozycję w każdej ze spraw może przedstawić, w terminie do dnia 30 maja, każda z organizacji, której przedstawiciele reprezentują stronę w Komisji.
5. Strona rządowa, w terminie do dnia 15 czerwca każdego roku, kieruje założenia projektu budżetu państwa na rok następny do Komisji w celu zajęcia stanowiska przez strony pracowników i pracodawców.

6. Strony pracowników i pracodawców zajmują, w terminie do dnia 20 lipca każdego roku, wspólne stanowisko w sprawie założeń projektu budżetu państwa na rok następny.
7. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 6, strony nie uzgodnią wspólnego stanowiska, każda ze stron może, w terminie do dnia 25 lipca, zająć stanowisko w sprawie założeń projektu budżetu państwa na rok następny.
8. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 7, strona nie uzgodni stanowiska w sprawie założeń projektu budżetu państwa na rok następny, opinię w sprawie założeń projektu budżetu państwa na rok następny może przedstawić, w terminie do dnia 31 lipca, każda z organizacji, której przedstawiciele reprezentują stronę w Komisji.
9. Strona rządowa, nie później niż 20 dni przed przedstawieniem projektu ustawy budżetowej Sejmowi, kieruje projekt ustawy budżetowej na rok następny wraz z uzasadnieniem do Komisji w celu zajęcia stanowiska przez strony pracowników i pracodawców.
10. Strony pracowników i pracodawców zajmują wspólne stanowisko w sprawie projektu ustawy budżetowej na rok następny, nie później niż w 6 dniu roboczym po dniu, w którym otrzymały ten projekt.
11. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 10, strony nie uzgodnią wspólnego stanowiska, każda ze stron może, w ciągu następnych 3 dni roboczych, zająć stanowisko w sprawie projektu ustawy budżetowej na rok następny.
12. W przypadku gdy w terminie, o którym mowa w ust. 11, strona nie uzgodni stanowiska w sprawie projektu ustawy budżetowej na rok następny, opinię w sprawie projektu ustawy budżetowej na rok następny może przedstawić, w ciągu następnych 2 dni roboczych, każda z organizacji, której przedstawiciele reprezentują stronę w Komisji.
13. Terminy, o których mowa w ust. 1-8, Komisja może zmieniać na wniosek strony rządowej.
14. Nieprzedstawienie propozycji, o której mowa w ust. 4, oraz opinii, o których mowa w ust. 8 i 12, w terminie wyznaczonym odpowiednio w każdym z tych przepisów lub w terminie ustalonym przez Komisję, oznacza rezygnację z prawa do ich wyrażenia.

USTAWA z dnia 30 października 2002 r. O POMOCY PUBLICZNEJ DLA PRZEDSIĘBIORCÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA RYNKU PRACY (Dz. U. Nr 213, poz. 1800, z późn. zm.)

Art. 41.

1. Przedsiębiorca jest obowiązany do:

- 1) wykonywania planu restrukturyzacji;
- 2) wykonywania ugody restrukturyzacyjnej;
- 3) terminowego regulowania bieżących zobowiązań publicznoprawnych, z zastrzeżeniem ust. 2;

[4) nieprzekraczania maksymalnego rocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ustalonego na zasadach określonych w przepisach o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców;]

[5) składania Prezesowi Agencji kwartalnych sprawozdań z realizacji obowiązków wymienionych w pkt 1-4.]

<5) składania Prezesowi Agencji kwartalnych sprawozdań z realizacji obowiązków wymienionych w pkt 1-3.>

2. W przypadku realizacji restrukturyzacji należności publicznoprawnych, zgodnie z przepisami rozdziału 5, przedsiębiorca powinien spełniać warunki wymagane ustawą o restrukturyzacji należności publicznoprawnych do stwierdzenia umorzenia należności publicznoprawnych podlegających restrukturyzacji na podstawie tej ustawy.